

**ΟΕ-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ
Οδ. Οκτωβρίου**

† Θωμᾶς (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ'.
† Ἐρωτηίδης μάρτυρος.
~Ηχος πλ. δ^ν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Λαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,

καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄ βυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄ πὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄ ναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος

εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,

ΟΕ-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

ἔκει ἔρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

”**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

”**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ

εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν

μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης

θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

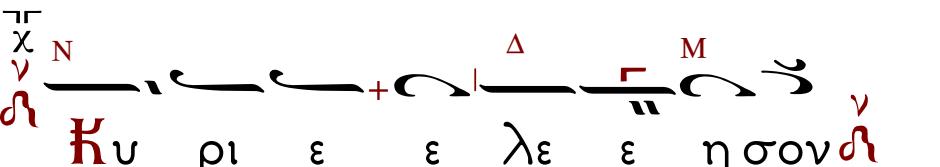
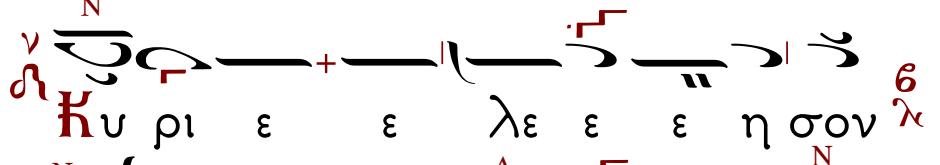
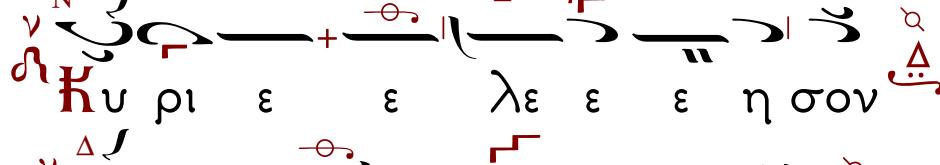
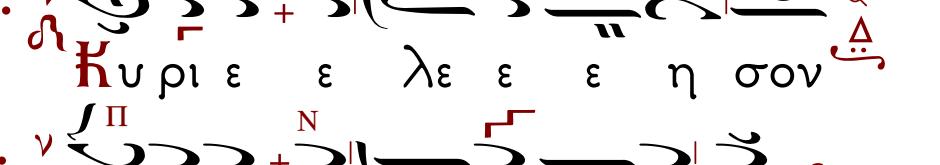
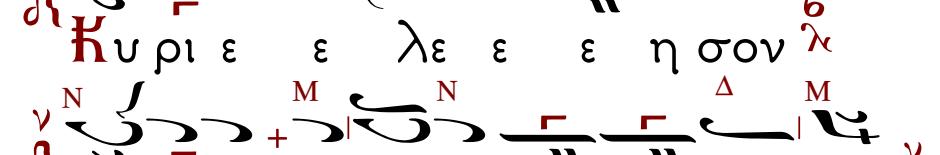
ΧΟΡΟΣ: Κοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

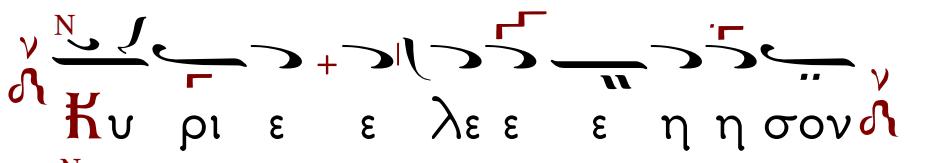
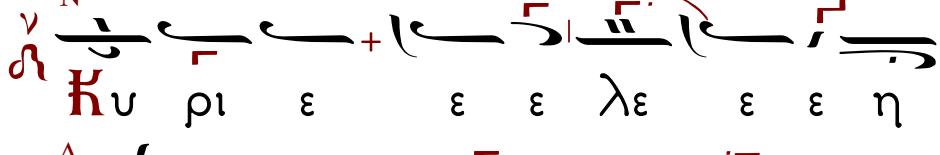
ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη^ꝝ

1.
 Ἡ ρι ε ε λε ε η σον Δ
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον M
2.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον N
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ
3.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ Δ
4.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ Δ
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ Δ
5.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ
6.
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον Δ M
 Κυρι ε ε λε ε ε η σον ꝝ

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυρι ε ε λε ε ε η η σον ꝝ
 Κυρι ε ε λε ε ε η η σον ꝝ
2.
 Κυρι ε ε λε ε ε η η σον ꝝ
 Κυρι ε ε λε ε ε η η σον ꝝ
3.
 Κυρι ε ε λε ε η η σον ꝝ Δ
 Κυρι ε ε λε ε η η σον ꝝ Δ

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

4. γ Δ κ ρι ε ε ε λεη σοο ον υ
5. γ N κ ρι ε ε λε ε ησον π
6. γ N κ ρι ε ε λε ε ε ησον υ
7. γ Γ κ ρι ε ε λεη σον υ
8. γ Δθ κ ρι ε ε λε ησον Δ
9. γ Δ κ ρι ε ε λεη σον υ
10. γ N κ ρι ε ε λε ε ησον π
11. γ N κ ρι ε ε λε ε ε ησον υ
12. γ N C οι Κυ ρι ε υ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Ψάλλομεν Σπιχηρὰ ἡ'.
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ὕψηλος ἦ Πα

Ἐγκέκραξα προσεύχομαι σε εἶ Δός
 Κύριε εκέκραξα προσεύχομαι σε εἶ Δός
 ει σα ακουούσο σο ονόμου ει σακουσο
 ονόμου ου Κύριε ει σα ακουούσο
 ε κεκραξα προσεύχομαι σε εἶ Δός ει σα ακουούσο
 σο ο ονόμου Δός προσχετη φωνη η η τη ης
 δε η σε ω ω ω ως μου η εν τω κεκραγε
 ναι αι με προσεύχομαι σε ει σα ακουσο
 μου ου Κύριε ε ε 6 λ
 Κατευθυνθη η τω η προσεύχομαι σε

ρ̄έταρ̄ένταλετον̄άντιρ̄έτα
 χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε πι ο ο ο ον σου π ε πα αρ σι ι
 ις τω αν χει ει ει ρω ω ω ω αν μου δι θυ
 σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο
 μα τι μου δι και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε
 ρι τα χει λη μου δι
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας δι του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι αις δι

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

B

6
λε⁶ Κυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν δι και ου μη συνδυ α σω με

τα των εκλεκτων αυτων **6**
λ

B

6 Παι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ⁶ ξει με **6** ε ε λαι ον δε α μαρτω λου **6**
λ

μη λιπα να τω την κε φα λην μου **6**
λ

B

6 Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των δι κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των **6**
λ

B

6 Η κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν **6** ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης ⁶_λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στασι
των παρατον A δη ⁶_λ

^B
⁶_λ O τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φιδαλ

μοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλπι σα ^Δ μη αν τα

νε λεις την ψυχην μου ⁶_λ

^B
⁶_λ Φυ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα

λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶_λ

^M
⁶_λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μα ρτω λοι ⁶_λ κα τα μο νας ει μι ε

γω ε ως αν πα ρε λι θω ⁶_λ

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

6 Δ
 λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα
 Δ φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η
 θην 6 λ
 B
 6 Δ
 λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
 η σιν μου Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ του
 απαγγε λω λ
 B Π
 6 Δ
 λ Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ
 μα μου και συ εγ νως τας τριβους μου 6 λ
 B
 6 Δ
 λ Εν ο δω ταυ τη Δ η ε πο ρευ ο
 μην ε κρυψαν πα γι δαμοι 6 λ
 B
 6 Δ
 λ Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α

και ε πεβλε πον **Δ**και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκων με **λ**

B **λ** πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν **Δ** ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

B **λ** **Θ** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει

πα **Δ** Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η

Δαστ εν γη ζων των **λ**

B **λ** **Π**ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ**

ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα **λ**

B **λ** **Ρ**υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με **Δ** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με **λ**

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

Ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου Δι του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου 6
 με υ πο με νου σι δι και οι Δι ε ως
 ου αν τα πο δως μοι 6
 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
 ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
 μου 6
 Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον
 τα Δι εις την φω νη ην της δε η σε ως μου 6

Σπιχηρὰ τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
“^Ἄχος δ̄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Σπίχος. ^Μ χ ^Β αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^β λ τις υ πο

στη σε ται ^λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ^β λ

Τῆς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τοῦ Δεσπότου Πανόλβιε, τῶν καλῶν κατείληφας τὸ ἀκρότατον· ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἔξήντλησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίας ἀγνωσίᾳ, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Σπίχος. ^Β χ α ν ε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^β λ υ πε

μει νεν η ψ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ^β λ

ηλ πι σεν η ψ χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι
ον ⁶_λ

Τῇ πιστῇ ἀπιστίᾳ σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἐπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγέντα, ἐξ ἣς ζωὴν ἀρυόμεθα.

Σπίχος. ^M
^χ₆^λ πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρι νυ κτος ⁶_λ α πο φυ λα κης πρω ι ας
^χ₆ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον
Κυ ρι ον ⁶_λ

Ο Θωμᾶς ὁ θαυμάσιος, τὴν πηγήν ἀνεστόμωσε, τῶν δογμάτων Δέσποτα τοῖς θεόφροσι· τὴν γὰρ πλευρὰν ψηλαφήσας σου, διπλὴν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύηται, καὶ ἐβόησε· Σὺ Θεός μου

Ὕπάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ Κύριος τῆς
δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σάρξ γενόμενος.

Ἐτερα.

‘Ο αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σπίχος. ^B χ ⁶ τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος ⁶ λκαι πολ λη παρ αυ τω λυ
 τρωσις ⁶ λκαι αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα
 ηλ ⁶ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
 του ⁶ λ

“**Ω**σπερ μαργαρίτην σε, ἔκ τοῦ βυθοῦ
ἀνιμήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς
ὁ Φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς
ἡπορημένους, καὶ τῇ πενίᾳ τῶν δεινῶν,
συγκεκραμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε· διό σε
μακαρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐν
αἰνέσει δοξάζοντες, εὔσεβῶς σε γεραίρομεν.

Σπίχος. ^M χ ^B λι νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε θνη⁶ ε παι νε σατε αυ τον παν
τεςοι λα οι⁶

Ίνδῶν κατελάμπουνας, πᾶσαν τὴν γῆν
ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε· φωτίσας γὰρ
ἄπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας,
τούτους ἐν Πνεύματι σοφέ, εἰδωλικούς τε ναοὺς
κατέρραξας, ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς
δόξαν καὶ αἴνεσιν, ἐκκλησίας μακάριε,
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχος. ^B τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας⁶ και η α
λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
ω να⁶

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν
ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἥλων τὰ τραύματα, ἀπερ
ό Ἀθάνατος, δι’ ἡμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν,
μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ
ἐβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ Σὲ δοξάζω

06-10- ΕСПΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

Φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Ὕχος πα πα.

π π
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
γι ω Δ και α γι ι ω Πνευ μα α α

τι π

π π
ως υ πη ρε ε τη η ης του ου Λο

ο ο γου Δ και της αρ ρη η η του σαρ κω σε

ε ω ω ως α α αυ του ρ βυ θον σο φι ι ι

ας ε ξη η η η ντ λη η η η σας Θω μα α α

π π
Α πο ο στο ο ο λε π τω γαρ κα λα

μω ω του ου ου Στα α αυ ρου ρ α νι χνε ε ευ

ων εκ του βυ θον ου της α α πα α α της ψυ

χα ας ε ζω ω γρη η η σας π ο ο θεν τη
 σα γη η η νη τωων σωων δο ογ μα α ατων
 πα σαν ε φω ω τι ι σα ας την οι οι κου
 με ε ε ε νην π και τω φω τι της γω σε ε
 ως ο τας των Ιν δων ε ζο φω με ε ε να
 ας ψυ υ υ χας δι κα τε λα α αμ πρυ υ
 υ νας π δι ο της δοξης τη λαυ γως Χριστου
 κα α τα α τρυ υ υ φων α αυ τον ι κε
 ε ε ε τε ε ε ευ ε ε λε η θη η ναι
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μων π
 και αι νυ υ υ υν και α α ει α και εις τους

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω νων
 α α α μην π
 π Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι ι
 α α α Πα α αρ θε ε ε ε νε τις μη α
 νυ υ μνη σει ει ει σου τον α λο ο ο
 ο χε ευ το ον το ο ο ο ο κον π ο γαρ
 α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας γι
 ο ος μο ο νο ο ο γε νης π ο αυ τος εκ
 σου ου της α γνη η η ης προ ο ο η η
 ηηλθεν α αφρα α στως σαρ κω ω ω θεις
 φυ υ σει Θε ο ο ο ος υ πα α αρχων π

και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω πος δι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συ γ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η
 η η η ναι χα α α ας η
 η η η μω ω ω ω ν

Εἰσοδίς, Φῶς ἵλαρόν

Ἵχος Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ς υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

ου ου ^B ζω η η η η η η η η ην ο ο δι 1
 δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{z'}
^B σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ^Δ

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΕΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἡχος πᾶς Νη

Ἄλλοι δού δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον Διπάντες οι δουσουλοι Κυ ρι ου Δι (Δίς)
 παντες οι δουσουλοι Κυ ρι ου Δι

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
 οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον. Άλλοι δού δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον Διπάντες οι δουσουλοι Κυ ρι ι
 ου πουσου ου ου ου ου Δι

Προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος δ'.

Ὕχος ἦ Δι

Ἄ ρι ρι ος ει σα κου σε ται μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το

(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Ἄ ρι ρι ος ει σα κου σε ται αι

μου εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το

ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

Ἅχος Ἡ πα

π Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ξει με Δ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου

(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: π Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ξει με Δ πα σας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Προκείμενον.

Ὕχος πὰ **κε**

χ Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον
q 0

με **ν** και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

χ (Δίς)

με **q**

Στίχ. Ό Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τά ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ πρίπον. **χ** Θε ος εν τω ο νο μα τι

σουσωσον με **ν** και εν τη δυ να μει σου κρι
νει ει εις με **ε** ε **χ**

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.
Προκείμενον.

Ἄχος παῖς Βου

Ἄχος παῖς Βου η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
την γην

Στίχ. Ἄρα τούς ὀφθαλμούς μου εἰς τά δόρη,
ὅθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ πρίτον. Ἄχος παῖς Βου η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς ἦ

Ἐν Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει ἀτο ε
 λε ο ος σου προφῆτα ασει με ή
 (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαι με.

Τὸ τρίτον. Θε ος αν τι λη η πτωρ
 μου ει ει ἀτο ε λε ο ος σου προφῆτα ασει με ε
 ε ή

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (**Κεφ. γ' 21-24, δ' 1-6**).

Ἄγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρόρθησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' Αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ Αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Γεννητοῦ Αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἄλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ, ἐν Αὐτῷ μένει καὶ Αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, ὃ μή ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστόν, ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστι. Καὶ τοῦτο ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἥδη. Υμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ο γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. δ^ν 11-16).

Ἄγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν Αὐτῷ μένομεν καὶ Αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Γίὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν διηγήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Γίὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ
Ἀνάγνωσμα (**Κεφ. δ^ν 20-21, ε' 1-5**).

Ἄγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἔστι· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἔώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἔώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' Αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστός, ἐξ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ Αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ Αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐξ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἔστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Γίδες τοῦ Θεοῦ;

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὑσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

”Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Προεστὼς ἦ δὲ Ἄναγνώστης:

’Αμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου. Ἐύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εύλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάχονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

὾τι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπί τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

**Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.
Ὕχος α'.**

Τὸν ἀποστολὴν παρὰ Κυρίου λαβόντα, καὶ ἔξελθόντα εἰς τὰ ἔθνη Ἀπόστολον, εὐλαβῶς εὑφημήσωμεν κράζοντες· χαίροις, ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ψεύδους οὐράνιος· χαίροις, ὁ τοῖς σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, Εὐαγγελίου ἔξανατείλας τὸ φῶς· χαίροις, ὁ ἐν τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, τοῦ σκολιοῦ πολεμήτορος, κατατρώσας πᾶσαν ἐπίνοιαν. Ἄλλ ὡς ἔχων παρόρησίαν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Αὐτὸν καθικέτευε, Θωμᾶ μακαριώτατε.

·Ο αὐτός.

Ωραιώθησαν οἱ πόδες σου φαλμικῶς, Θωμᾶ θεομακάριστε· τὴν ὑπερέχουσαν γὰρ πάντα νοῦν εἰρήνην, Χριστὸν τὸν Θεόν σου καὶ Κύριον, εὐηγγελίσω τοῖς ἀγνοοῦσιν ἔθνεσι· διὸ καὶ Αὐτοῦ ἀκριβὴς μιμητής, διὰ μαρτυρίου ἀγωνίσματος ἐγένου, ἐν Αὐτῷ ἀνδρείως θριαμβεύσας, τοῦ αἰῶνος τούτου τὸν ἄρχοντα· ὅθεν παρόρησίαν ἔχων πολλήν, ὡς Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς καθικέτευε, ἵνα τύχωμεν διὰ σοῦ, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως.

‘Ηχος β’.

Χριστῷ ἡκολούθησας Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ Τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὄμοούσιον.

‘Ο αὐτός.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, Θωμᾶ τοῦ εὔκλεοῦς Ἀποστόλου, δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν. Οὗτος γὰρ δακτύλῳ ψηλαφήσας, τὴν λογχευθεῖσαν τοῦ Δεσπότου πλευράν, καὶ ἔξ αὐτῆς ἀπαντλήσας, τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας τὸ χάρισμα, ἐκ νυκτὸς πλάνης τῶν εἰδώλων, πρὸς φωτισμὸν ἐπανήγαγε ἔθνη, φωτίσας πλείστους τῇ ἐπιγνώσει Χριστοῦ, τοῦ ἀναστάντος ἐκ τάφου, καὶ σώσαντος τὸ γένος ἡμῶν.

‘Ηχος γ’.

Δεῦτε πάντες οἵ πιστοί, χορείαν εὔσεβῃ συγκροτήσαντες, Θωμᾶν τὸν Ἀπόστολον, ἀξιοχρέως μακαρίσωμεν, ὅτι αὐτοῦ ὁ φθόγγος εἰς τὸν κόσμον ἐξήστραφε, καὶ τὸ ἀπήχημα τῶν δρημάτων αὐτοῦ, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς

διελήλυθε, διδάσκων πάντας προσκυνεῖν ἀληθῶς, τὴν ἐν τρισὶ προσώποις μίαν Θεότητα. Αὐτήκοος γὰρ καὶ αὐτόπτης, τοῦ Διδασκάλου γενόμενος Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου ἔκοπίασεν, ἀφειδήσας κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῆς ἀϊδίου μετέχων εὑφροσύνης, ἡμῖν αἴτεῖται τὰ κρείττονα, ἐν παρόησίᾳ χαρίσματα.

Ὕχος δ^ν.

Τῆς γνώσεως τῷ θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθείς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γέγονας, ὡς ἔννομος Μαθητής, Θωμᾶ Ἀπόστολε. Τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, εὔσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας· ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ Θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ὁυσθῆναι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐζοφωμένης ὅψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

·Ο αὐτός.

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν Αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε. Διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἥλων τὰς ἀπειλάς,

τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ^ν.

Ἐκ λογχονύχτου πλευρᾶς, θεολογίας ἀπαντλήσας τὰ νάματα, τῇ οἰκουμένῃ Ἀπόστολε Θωμᾶ, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως καὶ σοφίας, τὰς μυστικὰς πηγὰς ἐξέβλυσας· ἐκ Σιών γὰρ προελθών, ὡς ἥλιος νοητὸς τῆς εἰρήνης, εὐηγγελίσω τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν ἐξ ἀπιστίας ταῖς λόγχαις ἐκληρώσω τὴν χάριν, τῆς τοῦ Διδασκάλου ἀναστάσεως. Αὐτῷ οὖν πρέσβευε ἐκτενῶς ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπιχηρὰ Προσόμοια.
”[”]Ηχος δ[”].
”Εδωκας σημείωσιν

”**Ω**σπερ μαργαρίτην σε, ἐκ τοῦ βυθοῦ
ἀνιμήσατο, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, Χριστὸς
ὁ φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ πλουτίσας, τοὺς
ἡπορημένους, καὶ τῇ πενίᾳ τῶν δεινῶν,
συγκεκραμένους Θωμᾶ Ἀπόστολε· διὸ σε
μακαρίζομεν, καὶ τὴν πανέορτον Μνήμην σου, ἐν
αἰνέσει δοξάζομεν, εὔσεβῶς σε γεραίροντες.

Σπίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ὅρματα αὐτῶν ἐν τῷ ἥλιῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ.

”**Ι**νδῶν κατελάμπρυνας, πᾶσαν τὴν γῆν
ἱερώτατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε· φωτίσας γὰρ
ἄπαντας, υἱοὺς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας,
τούτους ἐν Πνεύματι σοφέ, εἰδωλικούς τε ναοὺς
κατέρραξας, ἀνήγειρας δὲ χάριτι, Θεοῦ εἰς
δόξαν καὶ αἴνεσιν, ἐκκλησίας Μακάριε,
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

Χειρὶ φιλοπράγμονι, θείαν πλευρὰν
47

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

ἐξηρεύνησας, καὶ τῶν ἥλων τὰ τραύματα, ἅπερ
ὅ ἀθάνατος, δι' ἣμᾶς ὑπέστη, καὶ τὴν ἀπιστίαν,
μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ
ἔβόησας· Σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος, καὶ σὲ δοξάζω
φιλάνθρωπε, τὸν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς
πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν.

Ὕχος ἡ πα.

π π
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
γι ω Δ και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι π

π Τα θει α ε πο πτευων Χριστου ου τη
η ης σο ο φι ι ι ας Δ νο η τος α α
να α δε δει ει ξαι κρα τη η ηηρ μυ υ στιι κως
Θωμα α α A πο ο στο ο ο λε π εν
ω των πι στων αι ψ χαι αι εν φραι αι αι αι

νο ο ο ον ται ^χ τη γαρ θει α σα γη νη
 του Πνε ευ μα α τος λα ους α νει ει ειλ κυ
 υ υ υ υ σας ^υ εκ βυ θου της α α πο γνω
 ω σε ε ε ε ως ^π ο θεν εκ Σι ων ως πο
 τα μος της χα α ρι ι το ο ος ε ε ξη η ηλ
 θες ^Δ τα σα α α ε εκ βλυ υ υ ζων εν θε α
 δογ μα α τα ει εις τη ην συ υ υμ πα α σαν
 κτι ι ι ι σιν ^π δι ο του Χρι στου τα πα
 θη ε ε εκ μι μου ου ου με ε ε ε νος
 την πλευ ρα αν ε ε ε λο ογ χε ε ευ θης ^Δ
 και εν τω γνοο οφω εισ δυ υ υ υ σα ας της

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

α α φθινοπριν πατερικόν
ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε λε η θη η η η
ναι αι τα α α ας ψυ χα α α α ας η
η η η μων π

06-10- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

π Δ
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην π

Θεοτοκόν ποιητης μου
 Παναγια γνε Χριστό ος ο ο ο Κυρι ι ι ι ος Δι εκ της σης νηδυ ος προε ελ
 θων ε με εν δυ σα α με ε νος της πρωην
 κατα α αρας τον Αδα α αμηη λευ θε
 ερω ω ω σε π δι ο οσοι Πα α α
 να γνεως του θεου Μηντριιι τε και Παρ
 θενω ω α ληη θως βο ω μεν α α

σι 1 1 γη η η τω ως ^χ το ο ο ο χαι αι
 ρε του ου Αγ γε ε ε ε λου ^π χαι ρε Δε σποι
 να προστα σι α α ακαιαισκε πη και σω τη
 ρι α τω ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω
 ω ^η ω ων ^Δ ^φ

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἄναγνώστης: Ἡλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ Ιερεύς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἄπολυπίκιον
τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ
Ὕχος γ'

πρεσβευε τῷ ε λε η μο νι Θε ω ς ρι
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ
χαι αις η η μων

Δόξα. ὜ερον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐκ πλευρᾶς λογχονύχτου δαψιλῶς
ἀρυσάμενος, τῆς θεολογίας τὴν χάριν,
θεορόρήμον Ἀπόστολε, τοῖς ἔθνεσι κατήγγειλας
τρανῶς, Κυρίου τὸ σωτήριον Θωμᾶ, καὶ
ἐσφράγισας ἐν τέλει μαρτυρικῷ, τὴν θείαν
ἀποστολήν σου. Δόξα τῷ σὲ καλέσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ κηρυχθέντι
διὰ σοῦ, κόσμου τοῖς πέρασι.

καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αὶ ω
 π

νας των αι ω νων α μην
 π

Θεοποίουν. τοῦ Γα βρι ηλ φθεγ ζα με νου σοι
 π

Παρ θε νε το χαι αι ρε ἀ συν τη φω νη ε

σαρκου το οτων ο ολων Δεσποτης π εν σοι
 π

τη α γι α Κι βω τω ἀ ως ε φη ο δι και ος
 π

Δα βιδ ἀ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου
 π

ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ζα
 π

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι ἀ δο ζα τω προ
 π

ελ θο ον τι εκ σου ἀ δο ζα τω ε λευ θε ρω
 π

σαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου
 π

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ων εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εύλογησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, ἦς τὰ Εἰσόδια ἔορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἱωνῆς, καὶ πάντων τὸν Ἅγιον,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἔλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **λ**αμήν.

Τόν Εύλογούντα...

Δ
Ἄ. Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε Δ
ει ει εις Δ πολ λα ε ε τη ξ η η Δ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

Δ M Δ
Ἄ. Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε Δ εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα Δ εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα Δ ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α Δ

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.